

สาระ: ลูก ๆ ที่แสหวนการทำตามศรัทธาของพ่อหมายถึงการมีความเคารพต่อพ่อ ผู้ที่ทำการกำหนดของจิตใจของตนเองมีความไม่เคารพต่อพ่อ

คำถาม: ในประเด็นใดที่บาบาไม่ได้คัดค้านผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเขา? อย่างไรก็ตามการขึ้นหนึ่งใดที่ท่านได้ให้แก่วงเขา?

คำตอบ: บาบาพูดว่า: ลูก ๆ อาจจะเข้ามาสัมผัสกับทุกคน ทำงานอะไรก็ตามที่ลูกต้องทำ ลูกต้องมีสายใยกับผู้คน ถ้าลูกต้องสวมใส่เสื้อผ้าสี ก็จงทำเช่นนั้น บาบาไม่ได้คัดค้านสิ่งนี้ พ่อเพียงให้การชี้แนะเดียวว่า: ลูก ๆ จงจัดความผูกพันยึดมั่นจากความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดของลูก และร่างกายของลูกและจดจำพ่อ

โอม ชานติ ชีพบาบาทั้งนี้และอธิบายแก่ลูก ๆ นั่นคือท่านดลใจลูกให้เพียรพยายามที่จะกลับมาติดเทียมกับท่าน เช่นที่พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ดั่งนั้นเช่นเดียวกันลูก ๆ ควรเป็นเช่นเดียวกับพ่อ ลูก ๆ ที่แสหวนรู้ว่าไม่ใช่ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นเช่นเดียวกัน ลูกแต่ละคนจะต้องทำความเข้าใจด้วยตนเองแต่ละคน นักเรียนมากมายศึกษาที่โรงเรียนแต่พวกเขาไม่ได้สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมเท่ากันทั้งหมด แต่กระนั้นครูของพวกเขาให้แรงบันดาลใจพวกเขาทั้งหมดให้ทำความเข้าใจเพียรพยายาม ลูก ๆ ทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน เมื่อพ่อถามว่าลูกจะกลายเป็นอะไรทุกคนก็ตอบว่า: เราได้มาที่นี่เพื่อจะเป็นนารายณ์จากนายธรรมดาและลักษมีจากนารีธรรมดา นั่นลูกต้องแต่ลูกต้องระมัดระวังกิจกรรมของลูกด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้สูงสุด ท่านเป็นครูและกูรู ไม่มีใครรู้อย่างนี้ ลูก ๆ รู้ว่าชีพบาบาเป็นบาบา ครู และสัทกูรูของเรา อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่ยากที่จะเข้าใจท่านเช่นที่ท่านเป็นอย่างแท้จริง ลูกได้รู้จักพ่อแต่ลูกสัมผัสบาทของท่านที่เป็นครูและกูรู ลูก ๆ ต้องมีความเคารพต่อพ่อนั้นด้วยเช่นกัน การมีความเคารพหมายความว่าอะไร? การมีความเคารพหมายถึงการศึกษาสิ่งที่พ่อสอนอย่างดี พ่อนั้นอ่อนหวานอย่างยิ่ง ปรัชญาของความสุขควรขึ้นสูงอยู่ภายในลูกตลอดเวลา ควรมีความสุขที่ทำให้สมองของลูกระเบิด! ลูกควรถามตนเองว่า: ฉันมีความสุขเช่นนี้หรือไม่? ไม่ใช่ทุกคนสามารถมีความสุขเหมือนกัน วิธีการศึกษาของทุกคนแตกต่างกันอย่างมาก ในโรงเรียนเหล่านั้นก็มีความแตกต่างกันอย่างมากด้วยเช่นกัน ที่นั่นครูผู้สอนนั้นธรรมดา แต่ที่นี่ผู้เดียวนี้ไม่ธรรมดา ไม่มีครูอื่นใดที่เป็นเช่นเดียวกันกับผู้เดียวนี้ได้ ไม่มีใครรู้ว่าพ่อที่ไม่มีตัวตนกลายเป็นครูด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าพวกเขาใช้ชื่อ “ศรีกฤษณะ” พวกเขาไม่ได้รู้ว่าศรีกฤษณะไม่สามารถเป็นพ่อได้ กฤษณะนั้นเป็นเทพไฮม์ แม้ว่า ผู้คนมากมายมีชื่อว่า “กฤษณะ” อย่างไรก็ตามทันทีที่พวกเขาพูดว่า “กฤษณะ” รูปของศรีกฤษณะก็มาอยู่เบื้องหน้าพวกเขา เขาเป็นชีวิตที่มีร่างกาย ลูกรู้ว่าร่างกายนี้ไม่ได้เป็นของผู้เดียวนั้น ท่านเองพูดว่า: พ่อได้มาขอยืมร่างกายนี้ใช้ชั่วคราว ผู้นี้เป็นมนุษย์มาก่อน และท่านก็ยังเป็นมนุษย์ในขณะนี้ท่านไม่ใช่พระเจ้า เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นเป็นพระเจ้า เวลานี้ท่านอธิบายความลับมากมายแก่ลูก ๆ อย่างไรก็ตามยังเป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะเข้าใจพ่อและครูจนจบสิ้น (สมบูรณ์) ลูกลืมช้าแล้วช้าเล่า สติปัญญาของลูกถูกดึงไปสู่มนุษย์ที่มีร่างกาย และยังไม่มีความศรัทธาในสติปัญญาว่าที่ที่สุดแล้วนี่คือพ่อ ครู และสัทกูรู ลูกยังคงลืมอยู่ นักเรียนจะเคยสัมผัสครูของเขาหรือไม่? ผู้ที่อาศัยอยู่ในหอพักนักเรียนจะไม่เคยสัมผัสเลย นักเรียนที่อาศัยอยู่หอพักแน่นอนว่าจะจดจำอย่างมั่นคง แต่ที่นี่ลูกไม่ได้มีศรัทธาที่มั่นคงนั้น ลูกแต่ละคนกำลังนั่งอยู่ในหอพักนักเรียนต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก และถึงแม้ว่าลูกทั้งหมดเป็นนักเรียนลูกก็ไม่ได้มีศรัทธาที่มั่นคงนั้น บาบาว่าลูกแต่ละคนกำลังประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลูกตามความเพียรพยายามของตนเองแต่ละคน ในการศึกษาขึ้นบ้างก็เป็นทนายความและบ้างก็เป็นวิศวกรหรือแพทย์ ที่นี่ลูกกำลังกลายเข็มนาฬิกาของโลกรู้ว่าสติปัญญาของนักเรียนเช่นนั้นควรจะเป็นเช่นไร? พฤติกรรมและวิธีการพูดของพวกเขาควรเป็นเช่นไร พ่ออธิบายว่าลูก ๆ ลูกจะต้องไม่ร้องไห้เลย ลูกกำลังกลายเข็มนาฬิกาของโลกรู้ว่าลูกจะต้องไม่ร้องไห้เพราะความทุกข์ระทมเลย การร้องไห้ด้วยการทุกข์ระทมนั้นเป็นรูปแบบของการร้องไห้ที่ไม่ดีอย่างที่สุด (สูงสุด) พ่อพูดว่า: ผู้ที่ร้องไห้คือผู้ที่สูญเสีย พวกเขาสูญเสียอาณาจักรของโลกที่สูงส่งที่สุด ลูกพูดว่าลูกได้มาเพื่อเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์แต่ลูกก็ไม่ได้ประพฤติตนตามนั้น ทุกคนกำลังทำความเข้าใจเพียรพยายามต่างลำดับกันไป บ้างก็สอบผ่านอย่างดีมากและได้รับทุนการศึกษาแต่บ้างก็สอบตก ทั้งหมดนั้นต่างลำดับกันไป แม้ในหมู่ลูกบ้างก็ศึกษาและบ้างก็ไม่ได้ศึกษาเลย เช่นที่ผู้คนจากหมู่บ้านไม่ชอบการศึกษาเล่าเรียน อย่างไรก็ตามถ้าลูกขอให้พวกเขาตัดหญ้าพวกเขาจะทำอย่างมีความสุข พวกเขาพิจารณาสิ่งนั้นว่าเป็นการมีชีวิตที่เป็นอิสระ พวกเขาพิจารณาว่าการศึกษาเป็นบ่วงพันธะ ผู้คนมากมายเป็นเช่นนั้น แม้ผู้เป็นเจ้าของที่ดินก็ไม่ได้อยู่ไปกว่าผู้ที่ยังคง พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นอิสระไม่พึ่งพาผู้ใดและมีความสุขมาก อย่างน้อยที่สุดนั้นก็ไม่ได้เรียกว่าเป็นงานอาชีพได้ผู้ใด ผู้คนอื่นนั้นต้องทำงานอาชีพในสำนักงาน ฯลฯ เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นนายของโลก ท่านไม่ได้สอนลูกเพื่อทำให้ลูกมีงานอาชีพ ลูกกำลังจะกลายเข็มนาฬิกาของโลกด้วยการศึกษาใหม่ การศึกษานี้สูงส่ง

อย่างยิ่ง ลูกกลายเป็นนายของโลก, ผู้ที่เป็นอิสระอย่างสมบูรณ์ นี่คือการฝึกเดี่ยวเท่านั้นซึ่งด้วยสิ่งนี้ ลูกสามารถกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีที่บริสุทธิ์สูงส่งมาก ลูกพูดว่าผู้คนของศาสนาใดก็ตามสามารถมาและศึกษาที่นั่น พวกเขาจะเข้าใจว่าการศึกษานี้สูงส่งมาก พ่อกำลังสอนลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก สถิติปัญญาของลูก ๆ เวลานี้ได้กลับมากว้างไกลมากและละเอียดอ่อน จากสถิติปัญญาที่มีขีดจำกัด, เวลาสถิติปัญญาของลูกได้กลายเป็นสถิติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัด ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกมีความสุขอย่างมากว่าลูกกำลังทำให้ผู้อื่นกลายเป็นนายของโลก แท้จริงแล้วมีงานอาชีพที่นั่นด้วยเช่นกัน จำเป็นต้องมีสาวใช้และคนใช้ ฯลฯ ที่นั่นใช้ไหม ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาจะแบกภาระสำหรับผู้ที่ได้ศึกษา เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ถ้าลูกศึกษาอย่างดีนี่คือสิ่งที่ลูกสามารถเป็นได้ ลูกพูดว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ ถ้าลูกไม่ศึกษาแล้วลูกจะกลายเป็นอะไร? ถ้าลูกไม่ศึกษาลูกก็จะไม่จดจำพ่อด้วยความเคารพมากเท่านั้น พ่อพูดว่า: มากเท่าที่ลูกมีการจดจำจะลึกถึงบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น ลูก ๆ พูดว่า: บาบารเราจะกระทำการขึ้นนำของท่าน พ่อจะให้การขึ้นนำแก่เราโดยผ่านผู้อื่น อย่างไรก็ตามบ้างไม่แม้จะยอมรับการขึ้นนำของผู้อื่น พวกเขายังคงทำตามข้อกำหนดเก่า ๆ ที่ไร้ประโยชน์ของมนุษย์ต่อไป ถึงแม้ว่าพวกเขาสามารถเห็นว่าชีพบาบา กำลังให้การขึ้นนำโดยผ่านพาหนะนี้พวกเขายังคงทำตามข้อกำหนดของเขาเองต่อไป พวกเขาทำตามข้อกำหนดที่มีค่าเช่นเปลือกหอย ที่มีผู้คนบอกเขา ด้วยการทำตามข้อกำหนดของราวันเวลานี้ลูกได้กลับมาไร้ค่าเท่าเปลือกหอย งาม ชีพบาบา กำลังให้การขึ้นนำแก่ลูกในเวลานี้ มีชัยชนะในการมีศรัทธา จะไม่มีการสูญเสียใดเลยในสิ่งนี้ พ่อแม้แต่จะเปลี่ยนการสูญเสียให้เป็นกำไร แต่เพียงสำหรับผู้ที่มีศรัทธาในสถิติปัญญาของพวกเขาเท่านั้น ผู้ที่มีความสงสัยในสถิติปัญญาจะเฝ้าแต่สาลักอยู่ภายใน ผู้ที่มีศรัทธาในสถิติปัญญาของเขาไม่สามารถสาลักได้เลย พวกเขาไม่สามารถสัมผัสการสูญเสียได้เลย บาบาดำเนินการให้การประกัน: ไม่สามารถมีการสูญเสียได้เลยเมื่อลูกทำตามศรัทธา ข้อกำหนดของมนุษย์เรียกได้ว่าเป็นข้อกำหนดของผู้มีร่างกาย ที่นี้มีเพียงข้อกำหนดของมนุษย์เท่านั้น ได้มีการจดจำว่ามีหนทางที่ให้โดยมนุษย์ หนทางที่ให้โดยพระเจ้า และหนทางของเทพ เวลาที่ลูกได้รับหนทางการขึ้นนำที่ให้โดยพระเจ้า ซึ่งด้วยสิ่งนี้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ และแล้วที่นั่นในสวรรค์ลูกมีเพียงแต่ประสบการณ์ของความสุเท่านั้น ไม่มีความทุกข์ใดเลย มีเพียงความสุขที่สม่ำเสมอ ลูกต้องมีประสบการณ์ของความรู้สึกนั้นในเวลานี้ ลูกรู้สึกถึงขนาดนั้น เวลานี้คือยุคของการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเมื่อลูกได้รับศรัทธา พ่อพูดว่า: พ่อมาวงจรแล้ววงจรเล่าในยุคของการบรรจบพบกัน เพียงลูกเท่านั้นที่รู้จักผู้เดียวนี้ ลูกทำตามคำแนะนำของท่าน พ่อพูดว่า: ลูก ๆ แน่แน่นอนอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ใครพูดว่าลูกต้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ฯลฯ เล่า? จงสวมใส่อะไรก็ตามที่ลูกต้องการ ลูกต้องมีสายใยกับคนมากมาย ไม่มีข้อห้ามใดเลยต่อการสวมใส่เสื้อผ้าสี ลูกสามารถสวมใส่เสื้อผ้าอะไรก็ตามที่ลูกต้องการ มิได้สำคัญอะไร พ่อพูด: จงสละละทิ้งสำนึกของร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด ลูกสามารถสวมใส่อะไรก็ตามที่ลูกต้องการ เพียงแต่พิจารณาลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ขอให้มึศรัทธาที่มั่นคงนี้ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ มหาตมะคือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ไม่เคยกล่าวเลยว่า “ดวงวิญญาณสูงสุดที่ยิ่งใหญ่” ไม่เหมาะสมที่จะพูดเช่นนั้น เหล่านี้เป็นประเด็นที่ตีความที่ต้องเข้าใจ สัทกูรูผู้ให้ชีวิตใหม่ที่ไม่มึกิเลสแก่ทุกคนคือพ่อผู้เดียว การตายโดยยังไม่ถึงเวลาไม่เคยเกิดขึ้นเลยที่นั่น เวลานั้นลูก ๆ เข้าใจว่าบาบา กำลังทำให้ลูกเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ก่อนหน้านั้นสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสถิติปัญญาของลูก ลูกไม่ได้แม้จะรู้ว่าช่วงเวลาของวงจรเป็นเท่าใด เวลานั้นลูกได้รับการเตือนความจำถึงทุกสิ่ง ลูก ๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าเป็นดวงวิญญาณที่ได้ชื่อว่าดวงวิญญาณบาปหรือดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ จะไม่กล่าวว่า “ดวงวิญญาณสูงสุดที่มีบาป” การพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งเป็นความไม่รู้คิดอย่างยิ่ง! พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่มาทุก 5,000 ปี เพื่อเปลี่ยนแปลงลูกจากดวงวิญญาณบาปเป็นดวงวิญญาณบุญ ท่านไม่ได้เปลี่ยนผู้เดียว ท่านเปลี่ยนลูก ๆ ทั้งหมด พ่อพูด: พ่อเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เปลี่ยนลูก ๆ อย่างแน่นอนพ่อจะให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ๆ ในยุคทองมีเพียงดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้น โดยการเอาชนะราวันที่ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ลูกรู้สึกว่ามายาสรางอุปสรรคมากมายเพียงใด เธอทำให้ลูกหายใจไม่ออกโดยสิ้นเชิง ลูกเข้าใจว่าสงครามเกิดขึ้นกับมายาอย่างไร อย่างไรก็ตามพวกเขาได้แสดงสงครามระหว่างฆราวาสและพินดาวาส และแสดงกองทัพของพวกเขา ฯลฯ ไม่มีใครรู้ถึงสงครามนี้ที่แฝงตัว เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ลูกดวงวิญญาณต้องรบราภัก์มายา พ่อพูดว่าต้นหาวาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกได้รับชัยชนะเหนือสิ่งนั้นด้วยพลังโยคะ ไม่มีใครเข้าใจความหมายของพลังโยคะ ผู้ที่เคยสาโทประทานเป็นผู้ที่ได้กลายเป็นทาโมประทาน พ่อตัวท่านเองพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งในตอนจบของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา เขาได้กลายเป็นทาโมประทาน และลูกก็เป็นเช่นเดียวกันด้วย บาบาไม่ได้พูดถึงนี้กับเพียงคนเดียว ท่านพูดถึงนี้กับทุกคนต่างลำดับกันไป ลูกเข้าใจว่าใครจะประกาศสิทธิ์อันดับใด ต่างลำดับกันไป เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป

ลูกจะรู้มากยิ่งขึ้น ลูกจะได้รับนิมิตของลูกประจำ เมื่อนักเรียนในโรงเรียนได้รับการเลื่อนชั้น พวกเขารู้ทุกสิ่งเมื่อได้รับผลการเรียนของพวกเขา บาบ่าได้ถามเด็กคนหนึ่งว่า: ข้อสอบไล่ของเธอมาจากที่ใด? เด็กนั้นตอบว่า: จากลอนดอน ข้อสอบของลูกจะมาจากที่ใดในเวลานี้? ข้อสอบของลูกจะมาจากเบื้องบน ลูกจะได้รับนิมิตของทุกสิ่ง นี่คือการศึกษาน่าอัศจรรย์ยิ่ง ไม่มีใครรู้ว่าใครสอนลูก พวกเขาพูด: พระเจ้ากฤษณะพูด ทุกคนศึกษาต่างลำดับกันไปและความสุขของพวกเขาต่างลำดับกันไปเช่นกัน ได้การจดจำกันว่าถ้าลูกต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัสจากโศกและโศกนี่คือสภาพในเวลาสุดท้าย พ่อได้อธิบายว่าถึงแม้ว่าท่านรู้ว่าลูก ๆ นั้นจะไม่มีวันล้มลง แต่ไม่มีใครบอกได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น พวกเขาไม่ศึกษา สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา ถ้าพวกเขาได้รับการชี้บอกเพียงเล็กน้อยที่สุดว่า: ไปและก่อตั้งครอบครัวของเธอ พวกเขาจะไปสู่โลกนั้นอย่างรวดเร็ว พวกเขาไปจากที่สุดของด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่ง พฤติกรรมของพวกเขาวิธีการพูดของเขาก็เป็นไปตามนั้น พวกเขาคิดว่า ถ้าพวกเขาจะได้รับเงินจำนวนหนึ่ง พวกเขาอาจไปและมีชีวิตอยู่แยกออกไป นี่เป็นที่เข้าใจได้จากพฤติกรรมของเขา นี่หมายความว่าพวกเขาไม่มีศรัทธาและกำลังนั่งที่นั่นอย่างสิ้นหวัง มีมากมายที่ไม่แม้จะเข้าใจอักษรตัวแรกของความรู้ บ้างก็ไม่แม้จะนั่งลงศึกษา มายาไม่ปล่อยให้เขาศึกษา มีดวงวิญญาณเช่นนี้ที่ทุกศูนย์ พวกเขาไม่เคยมาศึกษา เป็นความอัศจรรย์ นี่คือการรู้ที่สูงส่งอย่างยิ่ง พระเจ้ากำลังสอนลูกอยู่! เมื่อبابาบอกพวกเขาไม่ให้ทำบางสิ่ง พวกเขาก็ไม่ฟังและยังคงทำการกระทำที่ผิดอยู่ อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง และดังนั้นจึงต้องมีทุกรูปแบบที่นั่นจากบนถึงล่าง มีความแตกต่างในสถานภาพ ที่นี้เช่นกันสถานภาพนั้นต่างลำดับกันไป มีสิ่งใดที่แตกต่างเล่า? ที่นั่นช่วงอายุยาวนานและมีความสุข แต่ที่นี้ช่วงอายุสั้นและมีความทุกข์ ประเด็นที่น่าอัศจรรย์เหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ มองดูว่าละครนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างไร! ลูกเล่นบทบาทเดียวกันทุกวงจร ลูกยังคงเล่นบทบาทนั้นวงจรแล้ววงจรเล่า ดวงวิญญาณที่เล็กมากนั้นเต็มไปด้วยบทบาทที่ใหญ่โตมาก! ดวงวิญญาณนำเอาบุคลิกเดิมมาใช้และมีกิจกรรมเหมือนเดิม วงจรโลกยังคงหมุนไป สิ่งซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น วงจรนี้จะซ้ำรอยอีกครั้ง ลูกจะผ่านสภาพสาโทประทาน สาโท ราโจ และทาโม ไม่มีสิ่งใดที่น่าสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ โอเค ลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? ลูกเข้าใจว่าพ่อของดวงวิญญาณคือชีพาบา ผู้ที่กลับมาสาโทประทานคือผู้ที่ทาโมประทานอีกครั้งหนึ่ง และแล้วโดยการจดจำพ่อลูกจะกลับมาสาโทประทานอีกครั้งหนึ่ง สิ่งนี้ดีใช่ไหม ลูกควรหยุดพวกเขาที่จุดนี้ บอกพวกเขาว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกแห่งสวรรค์นี้แก่ลูก ท่านเท่านั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อให้ความรู้ ไม่มีเรื่องของคัมภีร์ ฯลฯ ในสิ่งนี้ คัมภีร์ทั้งหลายมาจากที่ใดในตอนเริ่มต้น? เป็นเวลาเมื่อมีการขยายตัวจึงมีคัมภีร์เกิดขึ้น ไม่มีคัมภีร์ใดเลยในยุคทอง ไม่มีสิ่งใดเป็นประเพณี นามและรูปจะเปลี่ยนแปลง อัจชะ

ถึง ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไม่ร้องไห้ด้วยความทุกข์ระทม ขอให้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาว่าลูกคือผู้ที่กลายเป็นนายของโลก และดังนั้นกิจกรรมของลูกและวิธีการพูดของลูกต้องดีมาก ลูกไม่ควรร้องไห้เลย
2. จงเป็นผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาและเฝ้าแต่ทำตามการชี้แนะของพ่อต่อไป อย่าสับสนหรือสับสน มีชัยชนะด้วยศรัทธา ดังนั้นอย่าได้ทำตามการกำหนดของตนเองที่ทำให้ลูกมีค่าเพียงเศษเสี้ยว

พร: ขอให้ลูกสดชื่นแจ่มใสและไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอและมีประสบการณ์ของชัยชนะที่ง่ายตายด้วยศรัทธาที่มั่นคง สิ่งชี้บอกของศรัทธาคือชัยชนะที่ง่ายตาย แต่ต้องมีศรัทธาในทุกประเด็น จะต้องมีความศรัทธาที่สมบูรณ์ไม่เพียงในพ่อเท่านั้น แต่มีศรัทธาในตนเอง ในครอบครัวบาหมิน และในทุกฉากของละคร ศรัทธาของลูกไม่ควรสั่นคลอนในสิ่งเล็กน้อย ๆ ตระหนักอยู่เสมอว่าไม่สามารถห้ามชะตากรรมแห่งชัยชนะไว้ได้ ลูก ๆ เช่นนี้ ผู้มีสติปัญญาจะอยู่เหนือคำถาม เช่น “อะไรได้เกิดขึ้น?” หรือ “ทำไมจึงได้เกิดขึ้น?” ...และอยู่อย่างไร้กังวลและร่าเริงเสมอ

คติพจน์: แทนการสูญเสียเวลาของลูก จงตัดสินใจที่จะทำอะไรที่ทันที่ทันใด และแก้ไขสถานการณ์นั้น

*** โอม ชานติ ***